

våga oss på ett sådant företag, så ville vi ha utsikt till silver eller guld, helst patronen varit ganska gnidig beträffande ersättning för inbrottet i Silverkvarnen. Men så i natt, då jag träffade patronen vid röda sten, hade han kommit på andra tankar och föreslog något som bättre tilltalade oss.

— Ja, mycket bättre, intygade Kalle.

— Nå, låt höra!

— Jo si, det är som så, återtog Kniven, att Smålands Industribank har ett avdelningskontor i Bringåsa by. Och nu hade patronen från säkert håll fått veta, att länsmannen diponerat, di kallar, papperen i banken, där de förvaras i kassavalvet. Och så vill han att vi ska bryta oss in i banken i natt, spränga låset till kassavalvet och taga papperen. Vad vi kunde hitta i kontanta pengar skulle vi själva få behålla, och att det inte blir så litet kan man sluta därav, att det i dag är torgdag i Bringåsa. Vid dylika tillfällen brukar det komma mycket pengar in i banken.

— Men, invände Ville för att känna sig för, är inte det ett bra vågat företag?

— Inte så farligt, som det ser ut, försäkrade Kniven. Visserligen ligger huset, där banken är på nedre bottnen, vid själva torget, men där är trädgård runt omkring och i huset bor endast en familj, kamrern, som har hela andra våningen, och en gammal untkarl, en f. d. fanjunkare, som har ett par rum på nedre bottnen bredvid bankkontoret. Även han har något med banken att göra och är väl egentligen den, som ska' hålla ett slags vakt över den nattetid. Nu ämnar patronen bjuda både kamrern och fanjunkaren på en finare hip-